

Racerapport Falkenberg Classic finaltävling september 2012.

Sista deltävlingen för året i tusencupen. Lastar på den trogna Austinen som fungerat hittills under säsongen och hoppas att den tar mej runt Falkenbergs motorbana utan att triskas även detta race.

Då jag bor på Vinön börjar min resa alltid med 25min färjetur så man hinner fundera på vilken väg som skall anträddas.

E20 över Göteborg är naturligtvis snabbast. Men den har jag "liksom åkt förr". På med GPS en och närmaste vägen. Tar enligt apparaten bara några timmar mer. Visar in mej på en byväg efter bara några kilometer. Kan detta vara rätt? Men har man som i vissa race situationer bestämt var man skall åka, så då gör man det. Resan tog inte bara två timmar mer, men oj vad mycket sevärt som man missar då man inte utnyttjar denna GPS möjlighet.

Missade därmed alla möjligheter att parkera bredvid de andra 1000cuparna i depån. Det hade även fler av oss gjort, så denna helg var vi lite utspridda i depån.

Kö till besiktningen även i år så bäst att ta det lugnt och avvakta läget. Tagit det lugnt hade tydligen en del av de som kört fri träning ej gjort. Opel Johan hade ännu en gång kört ner en kamaxel (tål inte en Opelmotor måttliga 10 000 rpm i mer än en timme). Per-Ola Persson gjorde av med en kolv, vilket föranledde en snabb hemresa och ett digert nattarbete med byggandet av ny motor.

Men för oss som var kvar vankades korvgrillning i den högre skolan. Patric med hela sitt Returbilen team och den ambulering korvgrillen/jiggen/Volvo bjöd oss på så mycket äta vi orkade förtära i den nu tilltagande blåsten. TACK.

Kval lördag förmiddag.

Blåsten tilltog under natten och inte blev det bättre under lördagen. Men kanske skall vi ej klaga då vi nu med vinden i ryggen nådde hissande farter på startrakan.

Tidsträningen visar att det är en bra blandning av bilar i toppen och att tvåtaktsröken nu åter sprider sej från toppen och ner över oss andra.

Några som inte spred ut sej på utvarvet var Tommy och Staffan och som följd onödigt skadade sina mycket välreoverade fordon. Innebörden av grönflagg (Banan fri och omkörningar tillåtna) var tydligen ej helt klarlagd för somliga. Det gick lite si och så för några av deltagarna. Sam's IMP fick ej bränsle då pumpen lade av. Dan klagade på att det var för halt. En efterkoll som han skulle gjort före visade att den gode Dan hade ej pumpat däcken tillräckligt. Hasse i sin BMW 700 hade svårt att få fart över rakan (trots medvind). Lars-Erik provkörde nu sin, under sommaren helt nybyggda SAAB Sport. Dåligt med bränsle i högerkurvor gjorde att raketten från "Björkkärrets Veebo" tappade orken på delar av varvet. Patric hade lånat ut en av sina DKW bilar till vännen Theophil Hey. Snabb gubbe, trots att han aldrig tidigare kört här. "Banan svårare" än han trott då han tidigare endast studerat den på Google Earth.

Race 1 lördag eftermiddag.

I den ännu starka blåste brakade hela fältet iväg för race 1. Hej vad det går. Undrar där jag sitter i min Austin om alla tänkt att detta är ju sista racen så nu jä***r skall bilen få bekänna färg. Genom första högern utan sammanstötningar är ett gott betyg. Men det är bra trångt med 22st som nu skall ge bilen sista smörjelsen.

Jo då en del lyckades ganska bra i detta sin förutsatts.

Sam bröt först med tändningsproblem. Dan krökte en ventil. Lars-Erik tappade åter bränsletrycket. Per Ola med sin nya motor hade kylproblem. Patric tappade delar av avgas systemet. Hasse blåste en av BMWns topplockspackningar. Anders J gjorde det grundligare och skrotade ett antal kolvar, en vev och en underdel.

Synd, för han hade en skön fight med Patric och Crille.

Resterande deltagare jagade runt och såg Lars Davidsson som segrare i klass F och som vanligt i klass E Hans Eklund.

Efter tävlingen ilade vår ena klasspappa Mats på styrelsemöte och den andre åkte hem för att byta till reservbilen. Kvällsmaten åt vi gemensamt i Lars Davidssons vindskyddade depåbox. Mats hade än en gång ordnat fram dessa

stora köttbitar. Köttet skulle ju först grillas. Inte lätt i denna blåst men med en jätteinsats av team Returbilen och the Svanberg Family räddades vi från att äta rått kött. Tobias stod nog för kvällens mest udda kockutstyrsel då han för att klara rök och os fått låna dotter Lineas simglasögon. Som förrätt avnjöt vi återigen ljuvligt goda produkter från Staffans Patè Bageri AB.

TACK alla som ordnat och sponsrat denna kväll.

Race 2 söndag.

Vaknade söndag morgon av att något ej var som föregående morgon. VINDEN hade mojnät och solen sken. Härligt hann jag tänka innan himlen snabbt förmörkades och ett lätt duggregn började falla. Då hade vi alltså ett race som av halka kunde vara lite vanskligt.

Denna gång såg jag faktiskt startlamporna (inte lätt i de bakre leden) och så for vi iväg för att jaga ur det sista ur våra bilar. Även denna gång klarade vi oss bra genom de första kurvorna och snart började vi inta positioner i ett led. Inte riktigt alla lekte följa John, utan hade den fräckheten att börja köra om sina kompisar. Ganska snart hade jag en obekant SAAB i backspegeln. Vem tusan är denne gubbe i vit bil med svart huv? Denne nye medtävlare ville sen köra om mej. Han tryckte på, på ett för mej bekant sätt. Ja just det, det är ju Anders som varit hemma och hämtat Goodwood SAABen.

I klass E hade jag i några varv tankar på att snuva Hans på förstaplatsen, men se den gubben ville annat och så var man åter tvåa. Vi gasade på och snart började några deltagare stanna efter banan.

Först ut var Tommy J med kabelbrand efter att provat att tända halvljuset. Nästa var Theophil H i Patric s DKW. Det mest spektakulära stoppet gjorde Reinhold D i sin Abarth. Efter att just varvat Hans E och Peter K gick v-drivaxel i chikanen och Reinhold lämnade banan i ett moln av grus. Hjulet däremot valde att stanna på banan och det var en kort stund att avgöra vilken sida man skulle välja om det studsand hjulet. Allt gick bra, men inte ens denna situation var till min fördel mot Hans.

I toppen av fältet var det tydligen härlig racing. Mikael Mohlin hade till Race 2 skruvat fast sin lösa bakaxel, vilket visade sig vara en bra åtgärd. Han vann klass F med Lars D på andra, Staffan R på tredje och Anders J körde upp sig från sista till fjärde.

I klass E var Hans E omutlig, Peter K tvåa och Peter N trea.

Efter racet vidtog sedvanlig prisutdelning för heatet samt för totalserien.

Den som samlade mest tusencupsöng under året samt vann klass E blev Hans Eklund med 149st.

Tvåa och vinnare i klass F blev "omöjlige" Lars Davidsson på 145p.

Vårt hederspris "Årets Tusencupare" träratten gick i år till Lars Davidsson.

Lotteriet har glädjande återupptagits och priset var en fin fototavla av P-O Eriksson föreställande John Surtees i en Cooper från tidigt 60-tal på en av Monacos regnvåta gator.

Vinstlotten föll förtjänstfullt på Staffan Runius.

Sedan var det till att packa ihop, lasta och ladda GPSn på "snabbaste" vägen hem.

Men inte gick det så fort hem heller och slutligen..... en 2tim väntan på färjan avslutade årets racesäsong.

TACK FÖR I ÅR ALLA som deltagit på och bredvid banan.

Klass E # 1 i Austin/Peter

ä.k "Peter Pen"